

Het ontberen van een pedagogisch comfort zou een erge neurobiologische ziekte zijn van kinderen die overlast bezorgen.

Omdat artsen, die gespecialiseerd zijn in neurobiologische aandoeningen, met een wetenschappelijk aangeleerde diagnostiek, die aandoening niet kunnen aantonen, schakelde men het multidisciplinair team in.

Van het team wordt verwacht dat het de arts bijstaat, omdat het hier gaat over het optellen van elementen van een gedrag, waarbij artsen die alleen maar gespecialiseerd zijn in afwijkend gedrag van een patiënt, nooit in hun eentje het storen van het pedagogisch comfort bij anderen als afwijkend gedrag zouden kunnen herkennen.

Een goede score van het team dat het pedagogisch comfort voor zichzelf nastreeft, zou op een neurobiologische aandoening wijzen en met die punten overtuigen zij de arts, als licentiehouders over drugs, om bij de patiënt, die intussen het slachtoffer is geworden, een toxicomanie in te stellen.

De artsen geloven graag die komedie, want zij zijn belangrijk en erkend als dokter en tegenover de farmaceutische bedrijven, kunnen zij scoren en afgesproken incentives halen.

Maar het belangrijkste is wel dat het instellen van die toxicomanie broodnodig is om de vereiste psychotische effecten tevoorschijn te brengen, waarmee dan pas echt goed een GGZ-systeem lucratief op gang kan komen.

Want dan pas spelen psychiaters of neurologen echt doktertje.
Ze houden daarvan.

In een document van 7 juli 2005 verklaarde immers het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen dat lage doseringen cocaïne- of amfetaminedoping, de symptomen van ADHD doen verergeren.

[Pharmaceutisch Weekblad maart 2009](#)

Vandaar ... altijd prijs.

Teamspelers vormen de aanzet om die ongeneeslijke ziekte op te sporen. Zij worden vanzelfsprekend (ook financieel) in de rug geduwd door een vriendelijke healthcare, die erop toeziet hoe zij vakkundig nietsvermoedende zieken door de mand kunnen laten vallen, om dan via het medisch circuit lucratief een comorbiditeit en andere karakterstoornissen te laten opblazen, in een circus waar ook de Overheid zeer wel bij vaart.

Mindcontrol en gedragsmanipulatie zijn de verborgen verleiders waarmee een politiek naar verkiezingen trekt.

En die politiek steunt daarbij op aangestelden, dragers van een academisch (medisch) diploma., die door een medical evidence ontlast zijn van een kennis, maar vooral van een eigen zelfstandig denkvermogen.

Ze hoeven alleen de procedures te volgen.

Zelfs bij gigantische missers.

Stel je voor dat patiënten volgens de heersende 'normale' medische normen maar 30 mg per 70 kg lichaamsgewicht daags zouden mogen slikken van een stof die dodelijk is, en dat bij patiënten van minder dan 50 kg, 154 mg daags nog niet volstaan om die ongeneeslijke ziekte maar enigszins behoorlijk te behandelen.

Terwijl men er intussen van overtuigd is geraakt dat zelfs nog meer toedienen ook niet zal helpen.

("ADHD-medicatie werkt niet", kopten de kranten al in november 2007)

Wat intussen door wetenschappelijke studies al werd bewezen, maar wat omwille van 'to protect the ADHD-market' straal wordt genegeerd.

Ook door de artsen, ook door de Overheid.

Bemerk hoe onze minister van Volksgezondheid zich krampachtig inzet, om hallucinante verbruikscijfers over toxicomanieën bij de bevolking voor de maatschappij te verbergen.

Dit is een kanker waar de gemeenschap van houdt, waar artsen van houden, en die een Overheid probeert te verspreiden en in stand te houden.

De controle erover is compleet.

Artsen behandelen volgens het boekje en volgens de procedures van multidisciplinaire teams, die rapporten van elkaar overschrijven.

Zeker is zeker.

Zelfmoorden ermee zijn jammer, maar helaas.

Al breekt de preventieve hulpverlening echt wel uit de voegen.

Maar de hulpverleners blijven alvast overeind en gelukkig ook nog in leven.

Het doodvallen met hoge doseringen doping, komt door de aangeboren hartziekten, die niemand kan zien aankomen.

Zelfs niet de artsen, die in cardiologie zijn gespecialiseerd en die al sinds 2003 hadden moeten weten, dat de wondermedicatie bij het pedagogisch comfort spontane sterfgevallen veroorzaakt.

Maar de vriendelijke healthcare zorgde ervoor dat deze negatieve info helemaal niet werd verspreid daar waar ze moest verspreid worden.

En bipolair opgenomenen in de psychiatrie sterven aan metabole aandoeningen, waarvan niemand wil geweten hebben, dat alleen maar schadelijke medicatie ook dodelijk zou kunnen zijn.

En daardoor zelfs nog giftiger dat wat wettelijk als giftig wordt aanzien.

Immers, het sterftepercentage ligt in de psychiatrie 30 keer zo hoog als in een gezonde maatschappij.

Niets aan de hand dus.

Daarbovenop verdwijnen uit de wereld der levenden de levensonwaardige levens, waarover intussen al sinds 1920 een mandement bestaat ter legitimering van hun exterminatie.

Maar ADHD is geen kanker.

ADHD is de beschrijving van de symptomen van een normaal gedrag.

Waar men een kanker van heeft gemaakt, door te behandelen.

En wie Stratterageheimen, als amfetaminedoping, erover achterhoudt, geeft aan dat men bedriegt door ermee te behandelen en te drogeren.

Het bedrijf Eli Lilly, daarin gesteund door CBG en een Nederlandse regering, die in afwachting van een uitvoerbaar arrest van de rechtsstaat, als een behoedzame huisvader maatregelen zou moeten nemen om de bevolking en vooral de kinderen te beschermen tegen wat als kwalijke informatie wordt achtergehouden.

En wie de echte gegevens over het overmatig verbruik van cocaïnedoping achterhoudt, geeft ook aan dat men bedriegt.

De minister van Volksgezondheid in België, die al jaren spartelt om de echte cijfers te verbergen, die aantonen hoe men een bevolking met doping dwangmatig psychotisch maakt, depressief, de psychiatrie injaagt en laat zelfmoorden.

Kankers zijn alleen maar kankers voor zij die eraan sterven, ook bij kinderen.

Ze zijn een weldaad en een bron van rijkdom en macht voor wie ze doen ontstaan en in stand houden.

Goed dus in Nederland, die de Stratterageheimen verborgen houdt.

Goed ook in België, waar de minister de cijfers over de succesvolle verspreiding van die kanker alleen voor zichzelf wil houden.

Ook de manier waarop de terugbetaling van Rilatine in 2004 gerealiseerd werd met een 'getelefoneerde' afspraak tussen lobbyisten van de farma-industrie in het kabinet Demotte (Volksgezondheid en Sociale Voorzorg) en Zit Stil is treffend.

In het kort samengevat gebeurde dit als volgt: de fabrikant verhoogt de prijs van het niet-terugbetaald medicijn Rilatine tot het drievoudige.

Zit Stil voert via de ouders een briefschrijfactie naar de minister om de terugbetaling af te smeken voor hun 'zieke' kinderen.

Een vrouwelijke arts-kabinetsmedewerker (en ex-Lilly) van de minister verzwijgt voor de minister zelf de ware gang van zaken

De commissie die geneesmiddelen goedkeurt voor terugbetaling door het RIZIV (Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering) telt wellicht voldoende specialisten die de farma-industrie genegen zijn (alle 'wetenschappelijke' medische projecten in die aard worden nagenoeg alleen gesponsord door de industrie) en de terugbetaling wordt goedgekeurd.

We noteren 2004, terwijl in 2003 Strattera als een vermomde Prozac en als amfetaminedoping in de VS door FDA werd toegelaten als ADHD-medicatie.

Commercieel handig toen nog, omdat SSRI's als stoffetjesregulatoren en niet als de gewone amfetaminedoping werden beschouwd.

Wat meer is, aanvankelijk vermeed men zorgvuldig die stof als een vermomde Prozac, of zelfs als een SSRI voor te stellen.

Maar wel als een totaal nieuwe stof, na jarenlange research en speciaal voor ADHD bedacht.

Strattera is een 'bijproduct' van het bedrijf dat ook Prozac slijt (Eli Lilly) en ligt daar al ongebruikt in de rekken van voor 1985.

De vrouwelijke arts–kabinetsmedewerker (en ex-Lilly) van minister Demotte is een strategische pion, want door Rilatine van concurrent Novartis vergoedbaar te maken, zal Lilly in de toekomst vanzelfsprekend ook kunnen rekenen op een terugbetaling voor het 'heel dure' en de zozegd nieuwe en vernieuwende stof , die Strattera toen was.

Dit is de strategische zet nummer 1 van de pion van Lilly.

Zet nummer twee, is veel subtieler, maar daarom niet minder corrupt en laakbaar.

Als voor geneesmiddelen een terugbetaling wordt aangevraagd door de ziekteverzekering, is het courant dat daarbij de producerende firma een serieuze prijsdaling doorvoert, omdat men verwacht dat een sponsoring door de Staat voor een groter verbruik zal zorgen.

Hier werd tegelijk een prijsverhoging tot bijna het drievoudige doorgevoerd en betaalt de belastingbetaler, meteen ook terug op basis van die nieuwe veel duurdere prijs.

Du jamais vu !

De terugbetaling werd dus goedgekeurd.

En dit terwijl Zit Stil mooie sponsoring ontvangt van de industrie.

En dit terwijl de minister in navolging van het buitenland ivm antidepressiva, die grotendeels allemaal op dezelfde manier werken en hetzelfde effect hebben als adhd-middelen (amfetamine, als gevaarlijk product trouwens verboden in sportmiddens,... tenzij als de jonge sportlui autistische of adhd of depressie hebben) ernstig waarschuwt voor de gevaren van die producten (sterk verhoogd zelfmoordrisico enz.)

Het had weinig zin om naar analogie met Therabiol hier ook nog eens dertig jaar te zwijgen en deze beerput bedekt te houden.

Dit hier gaat over kinderen die men met doping kapotmaakt omwille van GPOS (Geprojecteerd Pedagogisch Onmacht Syndroom), die heerst in een maatschappij waar artsen misbruikt worden, omdat ze onterecht farmaceutisch deskundig worden geacht, terwijl 'evidence based medicine' hun kennis over medicatie overboord heeft gegooid.

Apotheker Fernand Haesbrouck, 30 augustus 2009